

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת לך לך SHABBOS PARSHAS LECH LECHA
OCTOBER 31, 1998 יא' חשוון תשנ"ט

לכל זמן ועת

4: 53 - שקיעה/יום השבת	4: 37 - חדלקת נרות
5: 48 - צאת הכוכבים/מעריב	8: 27 - זמן קריאת שמע/מ"א
6: 05 - לשיטת רבינו תם	9: 03 - זמן קריאת שמע/גר"א

מדעת עליון

ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה וגו' (יב-ב)
לכאורה צריך להבין, מה טיבה של ברכה זו? בשלמא, הברכה של
"ואברכך" - בממון, את זה צריך אברהם מאד להכנסת אורחים ולמעשה
הצדקה והחסד. אבל שם גדול - למה לו לאברהם זה, כלום רודף כבוד הוא?
וביאר הענין הגר"א אברהם הכהן פאם שליט"א עפ"י יסוד שכתב החפץ
חיים זצ"ל באבות - "על ידי שם טוב יכולים לאהב שם שמים ולקרב לבן של
ישראל לאבינו שבשמים." הנה עבודת אברהם אבינו היתה לפרסם שם ה'
בעולם של עובדי ע"ז, ובהיותו בעירו ובמולדתו היו מכבדים אותו קצת מפני
אביו תרה ומשפחתו שהיו נכבדים וחשובים בעיני האנשים ההם. ואע"פ שלפי
דעתם יצא אברהם לתרבות רעה, מ"מ הלא "בן-טובים" הוא וזכות משפחתו
מסיעתו. אולם בארץ נכריה, מה השפעה תהיה לו, הלא כמשתגע יחשב
בעיניהם. לפיכך הוצרך לברכת שם טוב שיהיו דבריו נשמעים.
וכן גם הוא בזמנינו, מוסיף הר' פאם שליט"א, שאם רוצה אדם לקרב את
הרחוקים, ישתדל לקנות לעצמו שם טוב. ובמה? במדות טובות ובדרכי נועם,
כי זה כל האדם. והיינו מה שנקרא הנהגת האדם "מדות" - כי בזה מודדים
את טיב האדם וקובעים את מהותו וחשיבותו.

ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם וכו' (יז-ה)
איתא בגמ' ברכות י"ג, תני בר קפרא כל הקורא לאברהם "אברם" עובר

pointing out a serious shortcoming in Eliezer, which would not qualify him for leadership after Avrohom was gone. The Gemarah writes that Eliezer was "ידולה ומשקה מתורת רבו" - Draw and give to drink of the Torah of his Rabbi. The Maharam of Piltz ZT"L, brother in-law of the Chiddushei Harim, explains that every great teacher has an approach of his own. Avrohom's way was of חסד - Kindness: Yitzchok's device was fear of the Lord: Yaakov taught אמת - truth. Eliezer, however, could only pass on to others the instruction he himself had received from his Rabbi and master, Avrohom.

Therefore, Avrohom said to Hashem, "Eliezer has devised no original teachings. He can do no more than pass on what he has learned from me. That I can do myself. What good, then, would Eliezer be to me? If he has no new teachings to offer, how can he take my place?"

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

We have already mentioned what articles of clothing are defined as being a genuine garment. Once it is established that an item is considered a genuine garment (it is a normal mode of dress for at least some people), it may be worn for any purpose at any time. Thus it is permitted to wear a winter coat during the summer. It is also permitted to wear a garment even if one's sole intention is for it to protect his clothing. For example, it is permitted to wear a raincoat over a winter coat even for the sole purpose of protecting the winter coat from getting wet. Furthermore, it is permitted to wear a garment even if one's intention is solely to transport the garment from one domain, to another (e.g. wearing a Tallis after davening in order to bring it home).

The only restriction that applies, is wearing any garment outdoors in an unusual fashion, for that is like carrying the garment. To illustrate an example, it is forbidden to wear a folded Tallis draped over a person's shoulders, since it is highly unusual for one to wear a folded Tallis

A SPECIAL MAZEL TOV TO

MR. AND MRS. DOVID AND YOCHAVED DEITSCH
ON THEIR MARRIAGE - יה"ר שתזכו לבנות בית נאמן בישראל -
For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

Parshah of Ketores, "מלך סדומית רבע", which would lead me to believe that the king of Sodom's name was Revah!" (Obviously, the questioner did not differentiate between מלח - salt, and מלך - King)

If little Yonason was caught off guard by the unusual question, he did not show it. He immediately turned the man and with a little smile of his own answered, "What you're asking is a very good question, and in truth you're right in what you say. But what we are dealing with over here, is two separate periods of time. At first, the king of Sodom was really called *Berach*, like it indeed says in the Possuk. However, it is quite clear that after Hashem Yisborach overturned the city of Sodom and totally destroyed it, the king's name was also overturned and reversed. Instead of being called *Berach*, he is now to be known as *Revah*!"

TORAH GEMS

וה' אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו וכו' (יג-יד)

Rashi explains that as long as the wicked Lot was with Avrom, Hashem did not communicate with him, but earlier when Lot was still righteous, Hashem did speak with Avrom. The question is, what indeed, caused Lot to become so wicked?

Reb Leibush Charif ZT"L gives an answer, that we have a כלל - a general rule, that *One who is greater than his fellow man, so too, his evil impulse is greater. A great person must exert even more effort than others to overcome his Yetzer Horah.*

When Avrom and his nephew, Lot, came to the Land of Canaan, they immediately gained stature and became greater than before, like we learn in the כתובות "One who comes to settle in Eretz Yisroel rises to a higher level". Avrom succeeded in overcoming his heightened *יצר הרע* and grew even greater in holiness than before. But Lot was unable to conquer his evil impulse and this caused him to become wicked. Either, one goes up in קדושה, or drops down into evil - but never stays the same.

ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר וגו' (טו-ב)

According to the Gemarah, this was Avrohom Avinu's manner of

בעשה שנאמר "והיה שמך אברהם". ר' אליעזר אומר עובר בלאו שנאמר "ולא יקרא עוד את שמך אברם". ופריך הגמ' אלא מעתה הקורא ליעקב "יעקב" הכי נמי חייב? ותיירץ שם שאני התם דהדר אהדריה קרא (שהכתוב חזר על שם זה אח"כ) וכתוב "ויאמר אלקים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב", ע"כ בגמ'.

ופירש הגאון מווילנא זצ"ל שי"ל עפ"י מה דאיתא בספרי "כי"מ שנא' והיה - היינו מיד, וכל מקום שנא' יהיה - היינו לאחר זמן. "ולכן, לגבי אברהם נאמר "והיה שמך אברהם" משמע שמיד יקראו שמו אברהם, ולכן לא קראו אותו הקב"ה אח"כ בשם "אברם", משא"כ גבי יעקב כתיב "כי אם ישראל יהיה שמך", משמע שלאח"כ יהיה שמו ישראל, וא"כ מוכח מהקרא שאינו אלא אזהרה לעתיד, ומש"ה הקב"ה גופא קראו "יעקב" אח"כ. וכתב עוד הגר"א ששמו של יעקב לא נשתנה לגמרי כי למ"ד תפילות אבות תקנום, מרומו בשמות האבות התפילות שהתקינו. וביעקב אות השני משמו הוא "יע" לרמז על תפילת ערבית שהתקין, ולכן לא נשתנה שמו לגמרי למען ידעו דור אחרון כי תפילת ערבית מידו.

מעשה אבות....סימן לבנים

ויהי בימי אמרפל מלך שנער.....עשו מלחמה את ברע מלך סדום וכו' (יד-א)

The story is related, that many years ago while still a child growing up in the city of Prague, **Reb Yonason Eibeshutz ZT"L** was renowned for having an "*Illuyisher Kup*" - a brilliant mind, who would amaze and astound all around him with his sharp and quick-witted answers to almost any question posed to him. People were delighted with his replies and would look to come up with unusual questions to test him.

One year when young Yonason learned the Parshah of Lech Lecha and the story of the war between the five kings and the four kings, one of the members of the congregation called him over and asked, "Tell me Yonason, what was the name of the king of Sodom?"

The little boy narrowed his eyes, thinking it might be a trick question. "What kind of question is that? The Possuk tells us straight out מלך סדום" *The king of Sodom was Berach.*

The man smiled mischievously. "If so, then I'm totally confused. You see, we daven every morning קרבנות and there it clearly states in the